

กสม. ๒

รายงานผลการตรวจสอบ
การละเมิดสิทธิมนุษยชน

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

วันที่ ๒๒ เดือน มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๔

รายงานผลการตรวจสอบ ที่ ๑๑๓/๒๕๖๔

เรื่อง สิทธิในกระบวนการยุติธรรม กรณีกล่าวอ้างว่าพนักงานสอบสวนดำเนินคดีล่าช้า

ผู้ร้อง

ผู้ถูกร้อง

พนักงานสอบสวน สถานีตำรวจภูธรเมืองยาง

ที่ ๑

พนักงานสอบสวน สถานีตำรวจภูธรบ้านไผ่

ที่ ๒

๑. ความเป็นมา

ผู้ร้องได้ร้องเรียนต่อคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ตามคำร้องที่ ๘๗/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ กล่าวอ้างว่า ผู้ร้องเป็นผู้ต้องขังในคดีความผิดตามพระราชบัญญัติจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน พ.ศ. ๒๕๒๘ เมื่อวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๖๐ ผู้ถูกร้องที่ ๑ ได้มีหนังสือถึงผู้บัญชาการเรือนจำอำเภอ [REDACTED] เพื่อขออายัดตัวผู้ร้องตามหมายจับของศาลจังหวัดนครราชสีมา [REDACTED] ในความผิดฐานร่วมกันจัดหางานให้คนงานเพื่อไปทำงานในต่างประเทศโดยไม่ได้รับอนุญาต และหลอกลวงผู้อื่นว่าสามารถหางานหรือสามารถส่งไปฝึกงานในต่างประเทศได้ และโดยการหลอกลวงดังว่านั้นได้ไปซึ่งทรัพย์สินจากผู้ถูกลอกลวง ต่อมาเมื่อวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๖๒ ผู้ถูกร้องที่ ๒ ได้มีหนังสือถึงผู้บัญชาการเรือนจำอำเภอบัวใหญ่ เพื่อขออายัดตัวผู้ร้องตามหมายจับของศาลจังหวัดพล [REDACTED] ในความผิดฐานจัดหางานให้คนงานไปทำงานต่างประเทศ โดยไม่ได้รับอนุญาตจากนายทะเบียนจัดหางานกลาง และหรือหลอกลวงคนงานไปทำงานในต่างประเทศ ในขณะที่ร้องเรียนผู้ถูกร้องทั้งสองยังไม่แจ้งข้อกล่าวหาและสอบสวนแต่อย่างใด ผู้ร้องเห็นว่าการกระทำของผู้ถูกร้องทั้งสองเป็นการดำเนินคดีล่าช้า ทำให้ผู้ร้องเสียสิทธิประโยชน์ในทางราชทัณฑ์หลายประการ จึงขอให้ตรวจสอบ

๒. การพิจารณาคำร้องเบื้องต้น

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติพิจารณาจากข้อเท็จจริงเบื้องต้นแล้วเห็นว่าพฤติการณ์ตามที่ผู้ร้องกล่าวอ้างเป็นกรณีเกี่ยวกับสิทธิในกระบวนการยุติธรรม ซึ่งอยู่ในหน้าที่และอำนาจ

/ของคณะ...

ของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๒๖

๓. การตรวจสอบ

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้มอบหมายให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการตรวจสอบตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ และระเบียบคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการในการตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชน พ.ศ. ๒๕๖๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยพิจารณาจากการชี้แจงข้อเท็จจริงและพยานหลักฐาน ดังต่อไปนี้

๑) หนังสือเรียนจํากกลางสุรินทร์ ที่ ยธ ๐๗๖๕/๒๙๒๘ ลงวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๖๓ ถึงเลขาธิการคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

๒) หนังสือสถานีตำรวจภูธรบ้านไผ่ ที่ ตช ๐๐๑๙(ขก).๔๖/๒๖๕ ลงวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๖๔ ถึงเลขาธิการคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

๓) หนังสือสถานีตำรวจภูธรเมืองยาง ที่ ตช ๐๐๑๘(นม).(๓๐)/๓๕ ลงวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๖๔ ถึงเลขาธิการคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

๔) หนังสือเรียนจํากกลางสุรินทร์ ที่ ยธ ๐๗๖๕/๒๒๒ ลงวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๖๔ ถึงเลขาธิการคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

๕) บันทึกการให้ถ้อยคำของผู้ร้องต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๖๔

๖) รายงานการลงพื้นที่เพื่อตรวจสอบข้อเท็จจริงของพนักงานเจ้าหน้าที่ของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๖๔ ณ สถานีตำรวจภูธรเมืองยาง อำเภอเมืองยาง จังหวัดนครราชสีมา

๔. ความเห็นคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติพิจารณาคำร้อง ข้อเท็จจริงฝ่ายผู้ร้อง ฝ่ายผู้ถูกร้อง และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งบทบัญญัติของกฎหมายและหลักสิทธิมนุษยชนที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงรับฟังในเบื้องต้นได้ว่า ผู้ร้องเป็นผู้ต้องขังในคดีความผิดตามพระราชบัญญัติจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน พ.ศ. ๒๕๒๘ เมื่อปี ๒๕๕๖ ผู้เสียหายได้ร้องทุกข์ต่อผู้ถูกร้องที่ ๑ เพื่อดำเนินคดีต่อผู้ร้อง และนาง ก. นามสมมุติ โดยกล่าวหาว่า ผู้ร้องได้ชักชวนให้ไปทำงานที่ต่างประเทศ ผู้เสียหายหลงเชื่อจึงมีการจ่ายเงินให้แก่ผู้ร้อง แต่เมื่อถึงกำหนดผู้ร้องไม่สามารถส่งผู้เสียหายไปทำงานต่างประเทศได้ ผู้ถูกร้องที่ ๑ ได้รับคดีดังกล่าวไว้ ██████████ จากนั้นได้ยื่นคำร้องต่อศาลจังหวัดนครราชสีมาเพื่อขออนุมัติให้ออกหมายจับผู้ร้องกับพวก ตามหมายจับของศาล

จังหวัดนครราชสีมา [REDACTED] ในความผิดฐานร่วมกัน
จัดหางานให้คนงานเพื่อไปทำงานในต่างประเทศโดยไม่ได้รับอนุญาต และหลอกลวงผู้อื่นว่าสามารถ
หางานหรือสามารถส่งไปฝึกงานในต่างประเทศได้ และโดยการหลอกลวงดังว่านั้นได้ไปซึ่งทรัพย์สิน
จากผู้ถูกหลอกลวง เมื่อวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๕๖ ผู้ถูกร้องที่ ๑ ได้สรุปสำนวนการสอบสวนและมีความเห็น
ควรสั่งฟ้องผู้ร้อง (ผู้ต้องหาหลบหนี) และนาง ก. ส่งไปยังอัยการจังหวัดนครราชสีมา อัยการจังหวัด
นครราชสีมาพิจารณาแล้วมีคำสั่งให้ผู้ถูกร้องที่ ๑ ดำเนินการสอบสวนเพิ่มเติม ต่อมาเมื่อวันที่ ๑๑
ธันวาคม ๒๕๕๖ ผู้ถูกร้องที่ ๑ ได้ส่งการสอบสวนเพิ่มเติมไปยังอัยการจังหวัดนครราชสีมา แต่พนักงาน
อัยการไม่สามารถยื่นฟ้องได้ทัน เนื่องจากนาง ก. ได้รับการปล่อยชั่วคราวและครบกำหนดเวลาฝากขังแล้ว
หลังจากนั้นสำนักงานอัยการจังหวัดนครราชสีมาได้มีหนังสือ [REDACTED]

[REDACTED] ถึงผู้กำกับการสถานีตำรวจภูธรเมืองยางเพื่อส่งสำนวนคืน เนื่องจากมีพระราชกฤษฎีกา
เปิดทำการศาลจังหวัดพิมาย และคดีดังกล่าวอยู่ในอำนาจการพิจารณาของสำนักงานอัยการจังหวัดพิมาย
จึงให้สถานีตำรวจภูธรเมืองยางดำเนินการส่งสำนวนคดีอาญาที่ ๓๒/๒๕๕๖ พร้อมกับให้ติดตามตัว
นาง ก. นำส่งสำนักงานอัยการจังหวัดพิมาย

ต่อมาผู้ถูกร้องที่ ๑ ได้ทราบว่า ผู้ร้องถูกคุมขังอยู่ที่เรือนจำอำเภอ [REDACTED] จังหวัด
นครราชสีมา จึงมีหนังสือลงวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๖๐ ถึงผู้บัญชาการเรือนจำอำเภอ [REDACTED] เพื่อขอ
อายัดตัวผู้ร้องไว้ตามหมายจับดังกล่าว หลังจากนั้นผู้ถูกร้องที่ ๑ ได้ตรวจสอบข้อมูลพบว่า ผู้ร้องถูก
ย้ายมาคุมขังอยู่ที่เรือนจำจังหวัด [REDACTED] จึงได้ทำการแจ้งข้อกล่าวหาและสอบสวนผู้ร้องเมื่อวันที่ ๓๐
กรกฎาคม ๒๕๖๒ ณ เรือนจำจังหวัดบุรีรัมย์ โดยผู้ร้องให้การปฏิเสธ จากนั้นผู้ถูกร้องที่ ๑ ได้มีหนังสือ ที่
[REDACTED] ถึงอัยการจังหวัดนครราชสีมา เพื่อส่งผลการ
สอบสวนเพิ่มเติมตามคดีอาญา [REDACTED] แต่สำนักงานอัยการจังหวัดนครราชสีมาแจ้งว่าคดีดังกล่าว
ได้ส่งสำนวนคืนสถานีตำรวจภูธรเมืองยางแล้วตั้งแต่วันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๗

ส่วนคดีที่อยู่ในอำนาจการสอบสวนของผู้ถูกร้องที่ ๒ นั้น ผู้เสียหายได้ร้องทุกข์ต่อ
ผู้ถูกร้องที่ ๒ โดยกล่าวหาว่า ผู้ร้องหลอกลวงว่าสามารถจัดให้ไปทำงานที่ต่างประเทศได้ ผู้เสียหาย
หลงเชื่อจึงโอนเงินให้แก่ผู้ร้อง แต่เมื่อถึงกำหนดผู้ร้องไม่สามารถส่งผู้เสียหายไปทำงานต่างประเทศได้
ผู้ถูกร้องที่ ๒ ได้รับคดีดังกล่าวไว้ ตามคดีอาญา [REDACTED] จากนั้นได้ยื่น
คำร้องต่อศาลจังหวัดพลเพื่อขออนุมัติหมายจับผู้ร้อง ตามหมายจับของศาลจังหวัดพล [REDACTED]

[REDACTED] ในความผิดฐานจัดหางานให้คนงานไปทำงานต่างประเทศ โดยไม่
ได้รับอนุญาตจากนายทะเบียนจัดหางานกลาง และหรือหลอกลวงคนงานไปทำงานในต่างประเทศ

/ต่อมา...

ต่อมาผู้ถูกร้องที่ ๒ ได้ทราบว่า ผู้ร้องถูกคุมขังอยู่ที่เรือนจำอำเภอ [REDACTED] จังหวัดนครราชสีมา จึงมีหนังสือลงวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๖๒ ถึงผู้บัญชาการเรือนจำอำเภอ [REDACTED] เพื่อขออายัดตัวผู้ร้องไว้ ตามหมายจับดังกล่าว หลังจากนั้นผู้ถูกร้องที่ ๒ ได้รับแจ้งจากสถานีตำรวจภูธรเมืองสุรินทร์ว่า ผู้ร้องซึ่งเป็นบุคคลตามหมายจับถูกย้ายมาคุมขังอยู่ที่เรือนจำกลาง [REDACTED] และจะพ้นโทษในวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๖๔ จึงได้ทำการจับกุมผู้ร้องเมื่อวันที่ ๖ มกราคม ๒๕๖๔ พร้อมทั้งควบคุมตัวผู้ร้องไปยื่นคำร้องขอฝากขังต่อศาลจังหวัดพล จากนั้นได้ทำการสอบสวนและสรุปสำนวนการสอบสวนมีความเห็นควรสั่งฟ้องผู้ร้องส่งไปยังอัยการจังหวัดพล ศาลจังหวัดพลพิพากษาลงโทษจำคุกผู้ร้อง ๓ ปี ในความผิดตามพระราชบัญญัติจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน พ.ศ. ๒๕๒๘ ตามคดีหมายเลขแดง [REDACTED] [REDACTED] ซึ่งผู้ร้องไม่ติดใจการดำเนินคดีของผู้ถูกร้องที่ ๒ แล้ว

กรณีมีปัญหาที่ต้องพิจารณาว่า การดำเนินคดีของผู้ถูกร้องทั้งสองมีความล่าช้าเกินสมควรอันเป็นการกระทำหรือละเลยการกระทำอันเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนต่อผู้ร้องหรือไม่

พิจารณาแล้วเห็นว่า รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๖๘^๑ ได้บัญญัติให้รัฐจัดให้ประชาชนเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมได้โดยสะดวก รวดเร็ว ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๓๔ ได้บัญญัติให้ผู้ต้องหาที่มีสิทธิได้รับการสอบสวนด้วยความรวดเร็ว ต่อเนื่อง และเป็นธรรม กติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง ข้อ ๑๔^๒ ซึ่งเป็นหนังสือสัญญาที่ประเทศไทยเป็นภาคีและมีพันธกรณีที่จะต้องปฏิบัติตาม ได้ให้การรับรองสิทธิของบุคคล

/ทุกคน...

^๑ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐

มาตรา ๖๘ รัฐพึงจัดระบบการบริหารงานในกระบวนการยุติธรรมทุกด้านให้มีประสิทธิภาพ เป็นธรรม และไม่เลือกปฏิบัติ และให้ประชาชนเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมได้โดยสะดวก รวดเร็ว และไม่เสียค่าใช้จ่ายสูงเกินสมควร

ฯลฯ

^๒ กติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง

ข้อ ๑๔ ...

๓. ในการพิจารณาคดีอาญา บุคคลทุกคนซึ่งต้องหาว่ากระทำความผิดย่อมมีสิทธิที่จะได้รับหลักประกันขั้นต่อดังต่อไปนี้โดยเสมอภาค

(ก) สิทธิที่จะได้รับแจ้งโดยพลันซึ่งรายละเอียดเกี่ยวกับสภาพและเหตุแห่งความผิดที่ถูกกล่าวหา ในภาษาที่บุคคลนั้นเข้าใจได้

(ข) สิทธิที่จะมีเวลา และได้รับความสะดวกเพียงพอแก่การเตรียมการเพื่อต่อสู้คดี และติดต่อกับทนายความที่ตนเลือกได้

(ค) สิทธิที่จะได้รับการพิจารณาโดยไม่ชักช้าเกินความจำเป็น

ฯลฯ

ทุกคนซึ่งต้องหาว่ากระทำความผิดมีสิทธิที่จะได้รับแจ้งโดยพลัน ซึ่งรายละเอียดเกี่ยวกับสภาพและเหตุแห่งความผิดที่ถูกกล่าวหา สิทธิที่จะมีเวลาและได้รับความสะดวกเพียงพอแก่การเตรียมการเพื่อต่อสู้คดี รวมทั้งสิทธิที่จะได้รับการพิจารณาโดยไม่ชักช้าเกินความจำเป็น และสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ได้มีคำสั่ง ที่ ๔๑๙/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๖ เรื่อง การอำนวยการความยุติธรรมในคดีอาญา การทำสำนวนการสอบสวน และมาตรการควบคุมตรวจสอบ เร่งรัดการสอบสวนคดีอาญา ข้อ ๔.๔ การสอบสวนคดีที่ผู้ต้องหาถูกควบคุมในคดีอื่น (ผู้ต้องหาอายัด) ให้พนักงานสอบสวนรีบดำเนินการคดีกับผู้ต้องหาซึ่งถูกคุมขังในคดีอื่นให้แล้วเสร็จ โดยไม่ต้องรอให้พ้นโทษในคดีเดิมก่อน และส่งสำนวนให้พนักงานอัยการโดยเร็ว กรณีที่การสอบสวนเสร็จสิ้นและมีความเห็นควรสั่งฟ้องผู้ต้องหาอายัด หลังจากส่งสำนวนการสอบสวนให้พนักงานอัยการแล้ว ให้พนักงานสอบสวนหมั่นติดตามผลการสั่งคดีของพนักงานอัยการ จนกระทั่งพนักงานอัยการมีคำสั่งฟ้องผู้ต้องหาที่ถูกอายัดต่อศาล และเรือนจำได้รับหมายนัดพิจารณาของศาลนั้นแล้ว หรือพนักงานอัยการมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องผู้ต้องหาอายัดแล้ว ให้พนักงานสอบสวนรีบมีหนังสือขอลอนอายัดผู้ต้องหาดังกล่าวไปยังสถานีที่ที่ขออายัดไว้โดยด่วนที่สุด ประกอบกับคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้เคยมีข้อเสนอแนะมาตรการหรือแนวทางในการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนแล้ว ตามรายงานข้อเสนอแนะฯ ที่ ๒/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๖๐

จากการตรวจสอบข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ถูกร้องที่ ๑ ได้ยื่นคำร้องต่อศาลจังหวัดนครราชสีมาเพื่ออนุมัติให้ออกหมายจับผู้ร้องกับพวก ตามหมายจับของศาลจังหวัดนครราชสีมา [REDACTED] และได้สรุปสำนวนการสอบสวนและมีความเห็นควรสั่งฟ้องผู้ร้อง (ผู้ต้องหาหลบหนี) และนาง ก. ส่งไปยังอัยการจังหวัดนครราชสีมา ตามหนังสือลงวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๕๖ หลังจากนั้นสำนักงานอัยการจังหวัดนครราชสีมาได้มีหนังสือลงวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ถึงผู้กำกับสถานีตำรวจภูธรเมืองยางเพื่อส่งสำนวนคืน เนื่องจากได้มีพระราชกฤษฎีกาเปิดทำการศาลจังหวัดพิมาย และคดีอยู่ในอำนาจการพิจารณาของสำนักงานอัยการจังหวัดพิมาย จึงให้สถานีตำรวจภูธรเมืองยางดำเนินการส่งสำนวนพร้อมกับให้ติดตามตัวผู้ต้องหานำส่งสำนักงานอัยการจังหวัดพิมาย แต่ปรากฏว่าผู้ถูกร้องที่ ๑ ยังมิได้ส่งสำนวนการสอบสวนไปยังอัยการจังหวัดพิมาย การที่ผู้ถูกร้องที่ ๑ มีหนังสือลงวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๖๐ ถึงผู้บัญชาการเรือนจำอำเภอ [REDACTED] เพื่อขออายัดตัวผู้ร้องไว้ตามหมายจับดังกล่าว กรณีถือได้ว่าผู้ถูกร้องที่ ๑ ได้รู้ถึงสถานที่คุมขังของผู้ร้องแล้ว จึงสามารถแจ้งข้อกล่าวหาและทำการสอบสวนได้ เมื่อผู้ถูกร้องที่ ๑ แจ้งข้อกล่าวหาและทำการสอบสวนผู้ร้องเมื่อวันที่ ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๖๒ ณ เรือนจำจังหวัด [REDACTED] พร้อมทั้งมีหนังสือขอตรวจสอบสถานะต้องขังของผู้ร้องต่อเรือนจำจังหวัด [REDACTED] และได้รับแจ้งว่า ศาลจังหวัดบุรีรัมย์พิพากษาลงโทษจำคุกผู้ร้อง ๒ ปี และจะพ้นโทษในวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖ ข้อเท็จจริงดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า การดำเนินคดีของ

/ผู้ถูกร้องที่ ๑...

เพื่อตรวจสอบสาเหตุของความล่าช้าและกำชับพนักงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรเมืองยางซึ่งเป็น
ผู้ละเมิดสิทธิมนุษยชน และพนักงานสอบสวนในสังกัดทั่วประเทศ ให้ปฏิบัติตามคำสั่งสำนักงานตำรวจ
แห่งชาติ ที่ ๔๑๙/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๖ อย่างเคร่งครัด เพื่อมิให้เกิดความล่าช้าอันกระทบ
ต่อสิทธิของผู้ต้องหาที่ได้รับการรับรองไว้ในรัฐธรรมนูญ กฎหมาย และหนังสือสัญญาระหว่างประเทศ
ที่ประเทศไทยเป็นภาคีและมีพันธกรณีที่ต้องปฏิบัติตาม โดยใช้รายงานผลการตรวจสอบฉบับนี้เป็นข้อมูล
ประกอบด้วย ทั้งนี้ ให้ดำเนินการภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับรายงานฉบับนี้ และให้ยุติเรื่องในส่วน
การกระทำของผู้ถูกร้องที่ ๒

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

นางสาวพรประไพ กาญจนรินทร์

นางปรีดา คงแป้น

ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุชาติ เศรษฐมาลินี

นางสาวศยามล ไกยูรวงศ์

นางสาวปติกาญจน์ สิทธิเดช

นายวสันต์ ภัยหลิกี้

ประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

